

مدیرعامل شرکت فرآورده های روغنی ایران عنوان کرد: قربانی کردن صنعت در مقابل مجسمه تجارت

مهندس سید جمشید

میرسلیمی در گفتگو با پایگاه خبری صنعت غذا و کشاورزی گفت :
ادغام کردن وزارت صنایع و بازرگانی بزرگترین ضربه
را در تولیدات داخلی وارد کرده است.

به گزارش پایگاه خبری صنعت غذا و کشاورزی (اگرو فود نیوز)،
مدیرعامل شرکت () () در پاسخ به
سؤال خبرنگار "ما مبنی بر بخش خصوصی تا چه میزان توانسته جور
دولت را در مسئله تولید، اشتغال و رونق اقتصادی به دوش بکشد و
مقایسه این بخش نسبت به بخش دولتی در موقعیت تولید را چگونه
ارزیابی می نمایید؟" گفت:

با اندکی تعمق می توان دریافت که تولید و اشتغال
و رونق اقتصادی حلقه های متصل به هم هستند یعنی اگر تولید شکوفا
باشد مسئله اشتغال
و امنیت آن وجود دارد و زمانی که استمرار و شکوفایی تولید باشد

حاصل آن رونق اقتصادی است که میوه درخت، تولید و اشتغال است.

پس با رشد یکی از این سه عامل خود به خود دو عامل دیگر نیز به سوی شکوفایی خودنمایی می کند و اما سوال اینجاست پس چه موانعی وجود داشته و دارد که هم فتیله تولید پائین و هم کاهش نمودار اشتغال و هم عدم شکوفایی اقتصادی به صورت برجسته درآمار و ارقام و ارزیابی های کارشناسی و نرخ درآمد سرانه به چشم می خورد؟

میرسلیمی افزود: به نظر می رسد نخست باید اهداف این مولفه ها را از دیدگاه مدیریت در قالب مالکیت مورد تجزیه و تحلیل قرار داد که به دو بخش دولتی و خصوصی قابل تعمق است و در این تقسیم بندی بخش خصوصی یک هدف را متمرکز می گردد و آن هم حفظ سرمایه و مالکیت اموال خود در مسیر ایجاد شکوفایی اقتصادی می باشد ولی بخش دولتی که در زوایای برنامه کلان دولت قرار می گیرد تابعی از سیاست های ابلاغی برنامه های کلان دولت است که در آن صورت حفظ مالکیت واحد و یا تداوم سیاست تولید ممکن است سلب گردد پس اختلاف اول در روند رسیدن به مقصد بین بخش خصوصی و دولتی اختلاف ثبات مالکیت در فرآیند تصمیم گیری می باشد که با این فرضیه بخش خصوصی انحصاراً در صدد افزایش تولید و رونق اقتصادی می باشد و واحد تولیدی در بخش دولتی هم در صدد شکوفایی تولید و هم تابعی از سیاست های کلان و شاید نفی توسعه در واحد تولیدی خواهد بود.

این فعال صنایع غذایی ادامه داد : اما عامل اصلی نیروی محرک و رسیدن به شکوفایی اقتصادی دولت است زیرا همه قدرت و امکانات و راهکارها و کارزارها در دستان پر توان دولت است اهم از مجوزات تولید و سیاستگذاری، انتخاب مکان و آب و برق و پروانه و استاندارد و همه و همه در اختیار دولت است و بخش خصوصی شیر بی یال و کوپال است پس اگر انحرافی در انتخاب روش های کلان دولت اتفاق بیفتد تاثیر منفی آن هم در بخش خصوصی و هم بخش دولتی تاثیرگذار خواهد بود.

مدیرعامل شرکت فریکو افزود: با توجه به ساختار کلان دولت و بر اساس توضیحات فوق بخش خصوصی را می توان کارگزاری در جهت سیاست های دولت و اجرای راهکارهایش دانست که منافع حاصل از آن را طرفین ذینفع می باشند دولت از مالیات و خدمات و مالک از باقیمانده آن، که خدمات را دولت می بایست در فضای مناسب و امکانات لازم در جهت شکوفا شدن تولید در بخش خصوصی و دولتی ایفای نقش نماید زیرا همانگونه که مطرح شد همه مجوزها، سیاستگذاری ها، منابع مالی، سازو برگ صادرات و واردات در اختیار اوست پس اگر شکوفایی اقتصادی قابل قبول و جهش پذیر در بخش خصوصی انجام پذیرفته باشد بخش اعظم آن سیاست ها و حمایت ها در درایت های بخش دولتی بوده و بالعکس

اگر توقف اقتصادی و عدم رونق تولید و غیره باشد باز هم به دلیل عدم برنامه ریزی درست و عدم حمایت و درایت بخش دولتی در کلان برنامه های بخش خصوصی بوده است و بدین لحاظ با ساختار تشکیلاتی موجود به هیچ وجه نمی توان میزان مشارکت بخش خصوصی را با قیاس بخش دولتی تعیین کرد.

مهندس سید جمشید میرسلیمی ادامه داد: با توجه به موارد فوق به جای پاسخ به پرسش میزان کشیدن جور توسط بخش خصوصی از بار دولت در بخش تولید و اشتغال و شکوفایی اقتصادی به چند موضوع موانع ایجاد شده در مسیر تولید، اشتغال و شکوفایی اقتصادی توسط سیاست های دولت را اشاره می کنم که باعث رکود اقتصادی و توقف تولید در کثیری از کارخانجات گردیده است.

- سیاست عدم توسعه شهر صنعتی های بزرگ و ایجاد شهرک های کوچک و کارگاهی بدون برنامه حمایتی عملی که نتیجه اش هم ورشکستگی و توقف کارخانجات بزرگ و هم عدم بهره گیری از صنایع کوچک در شهرکهای کوچک صنعتی که نهایتاً موجب توقف یا کاهش تولید و بیکاری قابل توجهی از کارگران گردیده است.
- بی توجهی به بخش صنعت و صدور مجوز بی رویه از ارگان های ذیربط جهت ورود کالاهایی که تولید آن در کشور جاری بوده به بازرگانان و یا مجوز ورود قطعات ساخته شده صنعتی و مونتاژ آن در کارخانجات و اخراج افراد شاغل قابل توجه و معضل کارگاه های خدمات فنی، که به تعطیلی انجامیده است.
- قربانی کردن صنعت در مقابل مجسمه تجارت و ادغام کردن وزارت صنایع و بازرگانی که بزرگترین ضربه را در تولیدات داخلی است سیاست یک بام و دو هوا بر پیکر صنعت وارد کرده و می کند.
- عدم حمایت به تولیدکنندگان داخلی سیستم های حاکم و نگاه تک بعدی به سودآوری واحدهای تولیدی دولتی در مجاری قانون به جای نگاه حمایتی به صنایع بخش خصوصی و دولتی.
- رویکرد سیاست توسعه صنایع مادر همانند صنایع سیمان، پتروشیمی، فولاد، خودروسازی و غیره توسط دولت و عدم توجه به صنایع موجود بخش خصوصی و شهرک های نو ظهور.
- توجه خاص دولت به کارخانجات خودروسازی و افزایش قیمت های بی رویه و در نتیجه آن رقابت ورود خودروهای خارجی و صرف

سرمایه های داخلی در کارهای خدمات به جای سرمایه گذاری صنعتی و متاسفانه خروج ارز از کشور و ورود کالاهای لوکس به ویژه خودروهای مختلف.

▪ نداشتن نقشه راه صنعت و تجارت بر اساس ارزیابی های کارشناسانه میان مدت و سردرگمی دارندگان سرمایه های معلق در جامعه.

▪ به نظر بنده بخش خصوصی نمره قابل قبولی در راه به دوش کشیدن بار دولت بر مقیاس سرمایه های به کار رفته در ساز و برگ تولید و اشتغال به دلیل عدم شکوفایی در تولید و اشتغال نداشته است و علتش هم موانعی است که دولت در مسیرش ایجاد نموده است که چند نمونه بالا اندکی از این نوع موانع می باشد.

وی در پایان گفت : به امید روزی که دولت بخش خصوصی را بازوی قانونی خود تلقی کند نه تنها کارگزار سیاست های خود که در این صورت حق رای قانونی در تصمیم گیری و تدوین سیاست های راهبردی را برایش اعمال خواهد داشت.

سرویس خبری : صنعت غذا